FRA MIDTSOMMERSTANG TIL *Krageröterne*

Kragerøs stafettgave til Visby

Bildet over disse linjer viser Guido Schjelderups akvarell fra «Vennskapsmaaget» i Kragerø, en de fleste kjenner see sikkert igjen. Det var som nevnt meningen at Kragerø kommune skulle betalt bildet, som blir første byttegjenstand i vår vennlige vennskapsby Visby, men Schjelderup ville gjerne gi det som en gave til Morokulien.

Det er sikkert mange i Visby som kan tenke seg å ha denne akvarellen på veggen, og ærtem «Gotlands Allehandle» har fått et godt utgangspunkt for stafetten. Hva man kommer frem til blir opplyst i Morokulenprogrammet lørdag.

Kragerø Blad innbudt til Stockholm

Som en takk for innsatsen i byttestafetten er Kragerø Blad invitert til Stockholm på lørdag. Det er selvsagt Morokulien som står bak invitasjonen, og det er meningen at vi skal være til stede i studio når Morokulienprogrammet går over eteren, men der blir vel og merke bare som tilhører. Vi er forøvrig ikke de eneste som er invitert, 40 personer blir det tilsammen i reiseselskapet som starter fra Oslo fredag kveld. Tilbakekomsten blir mandag morgen, og det blir sikkert en meget hyggelig tur.

Resultatet av Morokulien-byttestafetten, en Kragerølerne med en mengde ekstrautstyr, må sies å være et enestående resultat, og det er fremforalt et tegn på den velvilje vi ble møtt med hos de firmaer som deltok i stafetten. Verdien av Kragerøs gave ble ikke mindre enn 1 500 kroner, og det omfatter Kragerøternen fullt rigget med tilleggsutstyr for mellom 1 000 kroner samt 750 kroner deponert hos Morokulien i Kragerø Kreditbank. At en Kragerølerne ble var gave til Morokulien er selvfølgelig god reklame for denne populære lille sellbåten, som har så stor tilknytning til vårt distrikt, og det var lydelig at gaven ble an hos de ansvarlige i Morokulien, og det var ikke fritt for at de var imponert over at en liten by kunne kjøre opp med en så flott gave.

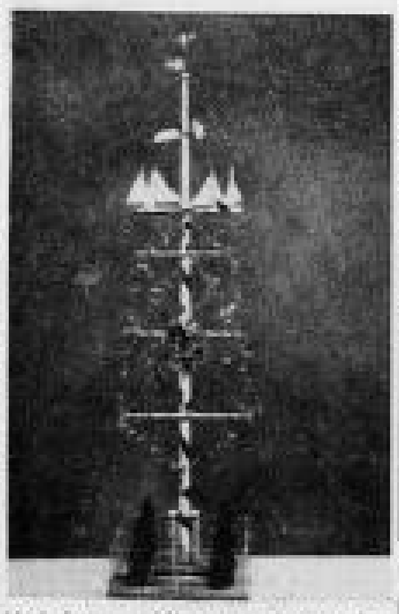
Vi bregde i vårt lørdagsnummer litt av gangen i byttestafetten, men kunne ikke oppgi alt da sluttresultatet skulle være vår hemmelighet forbeholdt Morokulenprogrammet, og vi tar derfor først i dag skrive om stafetten fra begynnelse til slutt.

Utfordringen fikk vi fra motorbåten «Åland» i Mariehamn første lørdag ut mandag kom midtsommerstangen som ekspressgods fra Morokulien. Det var ikke fritt for at vi grudde foran oppgaven, var kunskje litt pessimistiske men i alle fall hadd på å gjøre det vi kunne. Tirsdag gikk vi på for fullt, og i løpet av formiddagen var det allerede klart at den tenkte til å bli e hra resultat.

Erik Kraft ville svaret gjerne bli eier av midtsommerstangen og tilbød oss en hummer til en verdi av 42 kr. Vi sto til overbevist om at det sikkert var noen som hadde lyst på en lit humer, og vi tok ikke feil. Dessuten kunne Juel på Stø Trikotasjefabrikk ville gi trikotasjevarer for 250 kroner for den, og det var et tilbud som vi på ingen måte forsmådde. Men hvis så rund trikotasjevarene. Det viste seg at det ikke helt også å få avsetning på dem. Brødrene Mylius gir for 500 kroner i salvtøy som bytte og A/S Kjæftingsfabrikkom på Brile sikret seg dette. I vederlag fikk vi to tallerkener til en samlet verdi av ca. 1200 kroner. Nå begynte vi å lure på hvordan det ville nå videre. De to tallerkene kunne det by på vanskeligheter å få byttet videre, men det viste seg heldigvis at også dett gikk som smurt. Den ene av tallerkene som hadde en verdi av 533 kroner gikk til Kuper Boktrykkeri for 25 000 konvolutter med påtrykk. De representerte en verdi på 1 200 kroner. Kragerø Kreditbank kjøpte konvolutterne for 1 350 kroner, og vi tjente 100 kroner på handelen.

Da Tangen Verft ble spurt om de var interessert i tallerkenen to gikk det ikke lenger før vi fikk et positivt svar. De var villig til å gi oss en fullt rigget Kragerøterne i bytte, og det var mer enn vi i vår villeste fantasi hadde drømt om. Midtsommerstangen var allerede solgt til en Kragerøterne og 1 350 kroner, og vi fant at en del av pengene kunne brukes til å utstyre ternen med diverse ting. Det var selvfølgelig om å gjøre at vi fikk mye for pengene, og firmaene Smithers eftf. og Ostrem så seg villig til å gi oss adskillig prosenter. For 750 kroner fikk vi disse gjenstandene:

1 sett skstra seil
1 stjelhyre
1 svømmevest
2 Flyteputer
1 dregg
1 baye
6 fendere
diverse redskaper
merker.

Med denne midtsommerstangen begynte vi byttingen.

Kragerø Blad i Morokulien

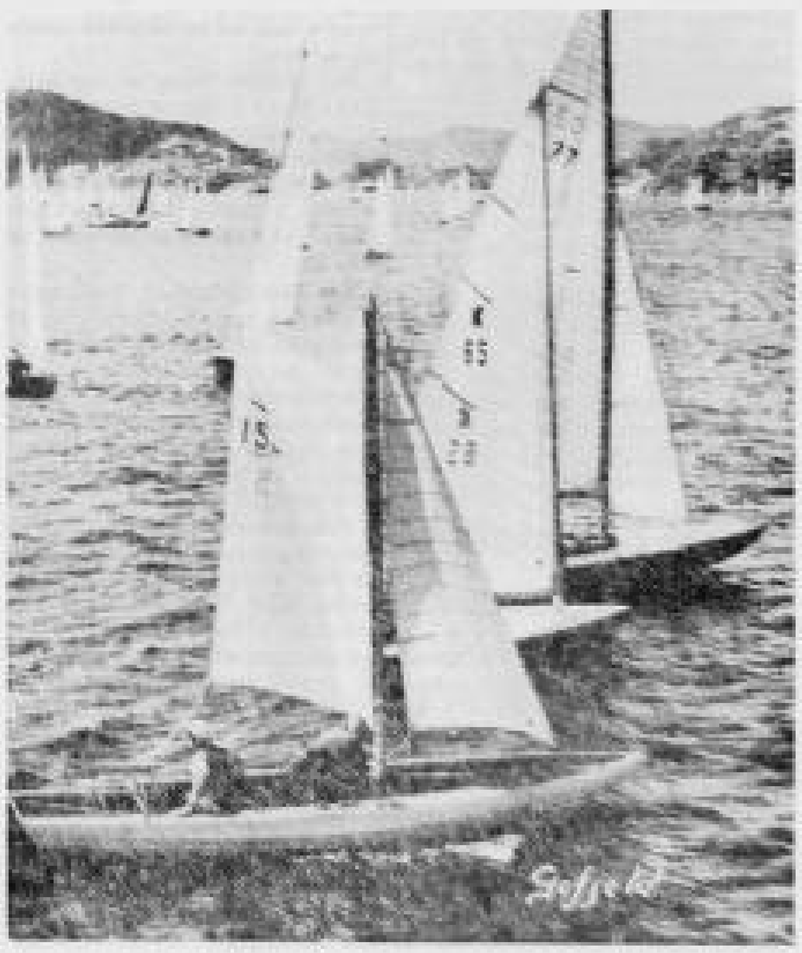

På dette bildet ser vi Kragerø Blads representant, Thor H. Helland, overrekke kontrakten på Kragerøterne til prinsesse Annie Bolmen av Morokulien. Hun er ifført sin gullkrone og hermelinskappe. Gullkronen er en gave fra en gullsmed i Stockholm. Prinsesse Annie overtok ternen på vegne av sitt land, og fikk den ikke som personlig gave slik som mange oppfattet det. Ternen skal innta sin plass i det store Morokulieteloteriet. Prinsessen hadde imidlertid en gave til vår representant. Han kom direkte fra Malta til Oslo lørdag, og Helland fikk 4 appelsiner som hun egenhendig hadde plukket på Sicilia. Prinsesse Annie tilbrakte en hel uke i Malta, og i Roma delte hun ut 200 kg. leketøy til flyktningebarn.

Det var svært mange som ventet å høre mer til Helland under sendingen, men han fikk beskjed om å gjøre seg så kort som overhodet mulig. For å få inn flest mulig poster blir sendingene skåret ned til et minimum. Hadde Helland ikke sluppet til før strømmen falt ut, hadde vi kanskje ikke fått høre noe til ham overhodet. I de 15 minuttene som gikk før man fikk startet opp Kringkastingens aggregater, ble hele programmet lagt om, og det var en par poster som gikk ut.

Det er klart at bruddet i programmet satte en viss demper på stemningen da man omsider fikk det hele i gang igjen. 15 minutter satt publikum i stummende mørke mens de tok det hele med fatning.

Vi kan videre opplyse at programmet var direkte sending, og det ble gjennomført om ettermiddagen. Da måtte Helland improvisere sin overrekkelses tale, men det kan vi under direksesendingen hadde lite til felles med det som ble uttrykt på generalprøven.

Resultatet av byttе-stafetten ble en Krageröterne. På dette bildet ser vi Krageröternen fotografert under seilas.

Helland om Hyland

Thor Helland intervjuer Morokulien personlig

Thor H. Helland (til v.) i samtale med Lennart Hyland. Bak dem står Kongen av Morokulien Erik Bagh.

— Var det mulig å få en par minutter med Sveriges radio-idol?

— Jo, jo men sann, — det passer utmerket, sier Hyland Strømmansen i Oslo, og bruddet i sendingen av Morokulienprogrammet ga den mest opptatte mann en «kjærkommen» pause, og den vil han mer enn gjerne ofre på Kragerø Blad. Og i stadig hurtige og mellom stadige rikstelefoner til og fra Stockholm har vi en hyggelig, om enn noe oppstykket prat.

— Hvordan likte De Morokulienprogrammet?

— Vet du inte at det heter du i Morokulien, sier Hyland, som mente at programmet var et fint tiltak av norsk-svensk radio, som derved bidrar til å holde interessen for flyktningesaken ved like.

— Og samarbeidet med nordmennene?

— Utmerket. Alla är så trevliga, og alli är bare kul.

— Kan Hyland ta Stockholm i den tidsnøden? En av de mange sekretærer avbryter oss. Og så snakker Hyland med Radiotjenst og sier at vi må slå over tiden, på bekostning av neste programpost. Det er strømmans forklarer han, og det er ikke lett å skjøte noe av Morokulien. Og dermed er det i orden.

— Har du tanker om å gå over i TV?

— Den muntlige reportasjen er alle tiders, svarer Hyland. — den blir mer og mer krevende rikskringkastingen TV utvides. Det er jo lettere å «se det med bilder» enn å gjengi beskrivelsene med egne ord, og det er herfra dette som gjør at «jeg gillar radio fremfor TV».

— Hyland er jo en dyktig sportsreferent, men hva liker han best av sport og underholdning?

— Sport er saker forstår du, sier han og blir lyrig. — Der finns spenningen som underholdningsartisten helt mangler. Underholdning og show er kul forstås, men tamsen for sporten.

— Hvordan føles det å være blot en «fjernreporter»?

— Man føler ingenting når hele man bare passer jobben og bryr seg minst om hva folk sier og skriver. Men det kan jo være alltsamt i blant når hovedbankene fra skkalle begynner å bli tårnhøye.

— Har Hyland noe familielir å snakke om?

— I kveld skal jeg prøve å komme hjem og få hilst på barna, og hvis tiden tillater det i Forsetra skulle jeg få noen timer sammen med dem. Jeg skal nemlig videre til Moskva hvor jeg skal referere hverige—Sovjet i ishockey. Og derfra kører det hjem for å finjuste redaksjon Morokulien.

— Det var hva sjort er Kragerø dette med «Ternan» sier Hyland, og for vi vet sedet av det er rollen bytter. Reportere forsvinner jeg aldri sees.... Innkjøt herved er gjort.

«Kragerø» skal ternen hete

Vi må selvfølgelig ha et navn på Krageröternen, og det sier nesten seg selv at det må bli «Kragerø». Dette navnet passer godt i to henseender. For det første er det byens navn, og før det annet et gammelt skatenavn. Det har nærmest blitt tradisjon at ternene skal ha skatenavn, og de fleste her i byen er oppkalt etter selskir som har hatt tilknytning til Kragerø. Vi kan for eksempel nevne «Bravo», «Hayden», Eolus, «Rager», «Albatross», «Sara», Neptun» etc.

Generalsekretær Backer i folkeakademiet i kveld

Det er i kveld at generalsekretær i Den Norske Turistforening, Andreas Backer, skal holde sitt kåseri «Til fots gjennom Johnsheimen» i Kragerø Folkeakademi. Kåseriet vil bli ledsaget med farvelysbilder, og publikum har avgjort noe å glede seg til. Backer er en velkjent kåsør, og en like dyktig fotograf. Når nå bare hva «Vest-Finnmark Arbeiderblad» skriver om kåseriet kan skal holde i kveld: «Ved siden av denne svært dyktige kameraøynet, der hvert eneste bilde hadde en skjelden vellykket komposisjon, tio hele Hjelltuvas mygge over utbyttevik slik Backer sanne fortelle. Det var ikke foredrag og tørr geografi om Hellandet vårt, men en hjertevarm hyllest og hørsang til Galdhøpiggene og Glittertind, til Vågåvatn og vide vidder til Hellandet Norge — båret frem med en rungende klarhet til norsk natur med en spirituell og sprudlende fortellerkunst som en sjelden får høre til å oppleve.

Nå er de kommet

herre

V-gensere

i den meget attraktive koksgrå farge, og i hgl ull.

kr. 29.—

MARCUS GARANTI

Europas yngste kvinnelige flyger

Europas yngste kvinnelige flyger, Barbara Harbach fra Wien er bare 17 år gammel. I sommer tok hun artikket for glidefly-ver og i høst vant hun flyvestiftark. Dette ønsk hun for å være en forsøkig måte å bruke fritiden sin til mens hun studerte ved motorakademiet i Wien. Flyklasse kostet hunne 80 kroner gangen, men hun fikk dekket alle utgiftene sine ved å vinne førstepremien i en konkurranse som byen arrangerte av — motorsykkelister.

SJØLER

i stort utvalg.

Ragnv. Lindgren.